

MOZART V PRAZE

Hudební scéna.

O s o b y :

W. A. Mozart.	Caterina Bondini,	členové vlašské operní společnosti
Hrabě Jan Jos. Thun z Hohenštajna, pán na Cholticích.	Teresa Saporitti,	
Hraběnka Thunová.	Caterina Micelli,	
Hrabě Jan Pachta z Rájova.	Luigi Bassi,	
Jan Kuchař, varhaník u sv. Jindřicha.	Felice Ponziani,	
Pasquale Bondini, ředitel vlašské operní společnosti.	Giuseppe Lolli,	
Václav Brejcha, kapelník hraběte Pachty.	Antonio Baglioni,	
	Jini členové vlašské operní společnosti.	

Hraběcí komorník.

Slechtici a šlechtičny, hosté hraběte Pachty. — Hudebnici. — Sluhové.

Děje se večer koncem ledna r. 1787 v paláci hraběte Pachty.

I.

Hudební salon v paláci hraběte Pachty.

Výstup 1.

Brejcha, Kuchař.

Brejcha (vejde, dívá se po dveřích salonů, chvatně si prohlédne partesy na klavíru, přistoupí k oknu).

Kuchař (vejde). Otče Brejcho, koho vyhližejí.

Brejcha. Ah, pan Kuchař! Dobrý večer. Koho vyhližím. — Vyhližím, obcházím, stání nemám, v člověku samý nepokoj. Pořád ta myšlínka, jak nám to dnes půjde, ne-padne-li nám kupa not pod pulpity. Hrát před takovým mistrem, hrát před panem Mozartem! Mám z toho strach.

Kuchař (s úsměvem). Kapelmajstr pana hraběte Pachty a bát se!

Brejcha. Jindy se nebál, ne nebál a nebojí. Ale dnes — Jak povídám — A v kapele taky nepokoj. Všecko je od té doby, co se provozuje Figarova svatba, jako poblázněno.

Kuchař (vesele). To je; celá Praha, já taky a oni taky.

Brejcha. A teď teprve, co přijel sám komponista. Každý chce jen pana Mozarta vidět, div, že se mně kapela nerovná. Klarinetista Farník, ten mladý blázen, lítal by za ním celý den.

Kuchař. Není sám. Každý, kdo jen čichl ke kalafuně nebo zavadil o klávesy. Co budou dnes Mozartovi hrát?

Brejcha. Pan hrabě poručil, aby bylo všecko od něho, od Mozarta, všecko z jeho díla. A tak my, kapela, a pak zpěváci a zpěvačky od divadla (pan hrabě si je pozval), všecko samý Mozart. (Horlivě.) Tak teď to rozumějí. Hrát Mozarta před Mozartem!

Kuchař. To jim teprve půjde. Hrát Mozarta je radost samo sebou. Povidal mně Štrobach, že když provozují Figarovu svatbu, že on i všichni oudové orkestru přicházejí do takové horlivosti, do takového ohně, že by tu operu pokaždé chtěli začít znova. A když dnes tu bude Mozart sám, to se jim bude hrát, to bude hudba jako z andělského kúru. Získat si Mozartovu pochvalu, jářku, milý Brejcho, na tom si budou zakládat.

Brejcha. Jim se to řekne. Však kdyby měli — (náhle si vzpomene). Či snad panu Mozartovi už zahráli na varhany? Slyšel jich?

Kuchař. V neděli byl u sv. Jindřicha.

Brejcha. Nu a — (zamne si ruce) chválil jejich slavnou hru, to se ví.

Kuchař. Byl spokojen, byl. — Ale obzvláště se mu líbilo, vědí co?

Brejcha. Co, co —

Kuchař. Když celý kostel spustil před kázáním: „Otče náš, milý pane!“

Brejcha. Ale, ale — Taková stará, sprostná píseň. Ale já bych teď, namoutě, měl taky zazpívat: „Dejž nám ducha svatého“.

Kuchař. Zpěváci a zpěvačky od divadla jsou už tu?

Brejcha (ukáže pohledem na dvěře vpravo). Jsou, signor Bondini s paní, signoriny Saporitti, Micelli —

Kuchař. A náš Figaro, pan Ponziani —

Brejcha. Taky, taky, a hrabě Almaviva, pan Luigi

Bassi, a Masetto-Lolli a Baglioni. A hosté se už také sešli
(ukáže na dvěře druhého salonu), všecko tu —

Kuchař (vesele). Jen ten nejpřednější ještě schází.

Výstup 2.

Hrabě Pachta, předešli.

Hrabě (vyjde ze salonu hostí). Áh, pan regenschori!
Vítám vás. Váš přítel, pan Mozart, nejde.

Kuchař. Přijde s panem hrabětem Thunem a s paní
hraběnkou, (žertem) jestliže jim někdo jejich hosta zas už
neodvezl.

Hrabě. Nebylo by divu. Učaroval celé Praze. Však je
také roztomilý. Víte-li, že mně slíbil pro můj ples, bude
za týden, že mně napiše contredanse.

Kuchař. Gratuluji, pane hrabě. Je opravdu zlatého
srdece. A jak je tu v Praze šťasten, když vidí tolík upřímnosti. Ve Vídni mu ostře fučelo, hodně studeno, a těch
intrik tam proti němu! A tady tolík uznání a lásky! To
hřeje. A je vděčný, uznalý. Jak ho těšilo provedení Figaro
ovy svatby, jak chválil pana Štrobacha, orkestr, všechny!

Brejcha. Ale dnes!

Hrabě (se zasměje). Snad se nebojiš, starý!

Brejcha. Ba bojím, hraběcí Milosti. (Trhne sebou.)
Zvonce! (Přistoupí k oknu.) Lauffři s fagulemi — saně za
nimi. Už je tu, už přijel! Tak ted', starý Brejcho —

Hrabě (vesele). Ukaž, co umíš.

Brejcha. Svatá Cecilie! (Odejde.)

Výstup 3.

Bondini, pak paní Bondiniová, hosté, předešli.

Bondini (rychle povystoupí z pokoje, zůstane však
u pootevřených dveří).

Kuchař. Signor Bondini, pan Mozart přijel.

Paní Bondiniová (vyhlédne ze dveří). Přijel? Už přijel?

Bondini. Už je tu.

Paní Bondiniová (uskočí zase do pokoje).

Bondini (zůstane).

Hosté, dámy a páni, zatím vycházeli a vycházejí z druhého salonu. Zpráva o Mozartovi je patrně vzrušila.

Hrabě (jde vstříc novým hostem).

Výstup 4.

Mozart, hrabě Thun, hraběnka Thunová, předešli.

Mozart (vejde s hraběnkou).

Hrabě Thun (s nima).

Hrabě Pachta. Díky, paní hraběnko, za vzácného hosta. (K Mozartovi.) Vítejte, maestro, tvůrce nových harmonií. Malou hudební slavnost, kterou jsme připravili, přijměte jako projev našich vroucích citů, našeho obdivu.

Mozart. Každým krokem se přesvědčuji o vzácné přízni slavné, krásné Prahy a teď v tomto domě umění milovaném vidím nový důkaz. Pane hrabě, vroucně děkuji a upřímně se těším.

Hrabě (uveče hosti na určená křesla).

Mozart (pozdraví se s Kuchařem, s Bondinim, se známými).

Jen panstvo zasedlo, začne koncert.

Bondini (uvádí zpěvačky).

Pořad:

1. Nešfastná láska, zpívá Caterina Micelli.
2. Vidina, zpívá člen operní společnosti.
3. Adagio z koncertu VI, pro housle
s průvodem orkestru.
4. Mi lagnero tacendo, zpívá Tereza Saporitti.
5. Bella mia fiamma, zpívá Caterina Bondini
s průvodem orkestru.

Mozart. Pane hrabě, všechno tak zdařilé! A zvláště mne překvapila vaše kapela. Je výborně sehrána a výborně, s porozuměním vedena.

Hrabě. Jsem šťasten vaší pochvalou. A ještě někdo bude jí blažen, až uslyší. Ten, jenž se vás, maestro, tak bál —

Mozart. Mne?

Hrabě. Starý Brejcha, můj kapelník.

Mozart (vesele i s uznáním). Ten se nemusí bát, mužikus tak výborný.

Komorník (vejde z jídelny). Hraběcí Milosti, je prostřeno.

Hrabě. Mé dámy — pánové — (podá rámě hraběnce Thunové, vede ji do jídelny. Ostatní za nima).

Kuchař (jenž stál opodál, když Mozart vyslovil svou pochvalu, volá, když hosté zacházejí). Otče Brejcho, otče Brejcho!

Brejcha (patrně vzrušen, v dychtivém napětí). Co — co? Je zle, vědí — co říkal —

Kuchař. Co říkal, samou chválu. Kdyby slyšeli, jak Mozart jich a jejich kapelu pochválil před panem hrabětem! A to řekl, že jsou muzikus výborný.

Brejcha (radostně překvapen). Svatá Cecile! Je-li možná!

Opona.

II.

Mozart a hosté hraběte Pachty sedí jako při prvním oddělení koncertu.

Pořad druhého oddělení.

1. Dva menuety s kontratancí.
2. „Co rok, vy ptáčci“, zpívá člen operní společnosti.
3. „Již radostně srdce mé buší“, zpívá Tereza Saporitti.
4. Na skon slavíkův, zpívají Caterina Bondini a dvě zpěvačky operní společnosti.
5. „Ó, co dnes už zovou zpěvem“, zpívají Luigi Bassi, Felice Ponziani, Giuseppe Lolli a člen operní společnosti.
6. Kantáta, zpívá Antonio Baglioni.

Když kantáta dozněla,

Hrabě Pachta. Maestro, tím se končí naše slavnost. Díky vám za nejryzejší rozkoš, kterouž nás blaží vaše umění. Blaží, povznáší a utěšuje, nás tu, všechnu Prahu vámi nadšenou, a bude blažit tisíce tisíců po nás z pokolení do pokolení.

Mozart. Pane hrabě, nevím jak vyjádřit svou radost. Radost i blaživé uspokojení. Jsem šťasten, že mé dílo došlo v Praze plného porozumění a takového provedení. Na tyto dny nezapomenu. A v té své radosti cítím hlubokou vděč-

nost. Rád bych ji projevil, rád bych osvědčil milé Praze,
kterak si vážím její přízně. Pražané mně rozumějí. Chtěl
bych jim dát dílo —

Hrabě (v radostném překvapení). Maestro!

Obecné pohnutí.

Mozart. Rád bych napsal operu jim, pro ně —

Hrabě. A již na ni myslíte?

Mozart. Myslím. Da Ponte má poesii, pro mne prý, a
ta by se mně líbila: historii o Donu Giovannim.

Hrabě. Ah! A brzo snad — (chytné Mozarta za ruku).

Mozart. Rád bych do podzima.

Bondini. Do sezóny! Vivat!

Všichni se tlačí k Mozartovi, aby mu stiskli ruku.

Vivat! Vivat!

Kuchař. Nám Pražanům novou operu! Jaká radost, jaká
čest! Otče Brejcho, tuš, slavný tuš!

Opona.